విచిత్ర ఘటన ★ ★ ★

శ్రీ పినిశెట్టి శ్రీరామమూర్తి

ద్రయారసం, ప్రేమామృతం, అతనిలో మూర్తీభవించి అందమైన అంగాల్లోంచి—సుందరమైన చూపుల్లోంచి—తొంగిచూస్తూ వాక్సుధారసంలో ప్రవాలాడుతూంటే; చూసేవాళ్ళందరూ స్తంభించి తన్మయావస్థలో తహతహలాడేవారంటే నమ్మండి. ఆలాంటి అపురూప సౌందర్యం కలవాడు నాహృదయ పాత్రలో ఉండే ప్రేమరసాని కాశించీ...ఉంగరాలుగా తిరిగిన ముంగురులు లలాటంపై నాట్యమాడుతూండ, నిశ్చలత్వంగా నేత్రాలు చూస్తూండ, ప్రాణమిచ్చే ప్రేమగల కరోద్ధారణతో పూర్తిగా నన్ను వశీకృతం చేసుకోగల్గాడు. "నిన్నుతప్ప యితరాల్లను ప్రేమించను." అని అభయంకూడా యిచ్చాడూ—అంటే; నాలో ఎంత సౌందర్యం దాక్కుందో మీరే ఆలోసించండి.

ఎంతప్రేమ మూర్తయితేనేం. అతని చదువుకు మాత్రం ఆటంకం గలిగిస్తే...తప్పుకదూ? అంచేత [illegible] మాదే బి. ఏ. సీనియరు పూర్తి చేయటానికి మెడ్రాసు వెళ్లాడు. అతనున్నంతవరకూ ఆనంద డోలికల్లో—ఊగుతూన్నంత సంతోషం. సంతోష సాగరంలో—స్నానమాడుతూన్నంత ఆనందం, సౌఖ్యబాటల్లో—సంచారం చేస్తూన్నంత సంతోషం...అనుభవించేదాన్ని. యిప్పుడో— అంధకార బంధురంలో—నరక కూపంలో—ముళ్లకంపల్లో—నివసిస్తూ పడలేనంత వియోగబాధ అనుభవిస్తున్నా... ఆఁ...ఆతేజస్సుతో విరాజిల్లే—నేత్రాల్ని—చిరునవ్వు తాండవించే—ఆపెదాల్ని, సిగ్గు నభినయించే—ఆచక్కని ముఖాన్ని, ఎప్పుడు చూస్తానా...? అనే ఆవేదనా తరంగాలు నామనో సముద్రాన్ని 'కలకల' చేసి పారేస్తున్నాయి. అబ్బా...ఎంత బాధ...

♦ ♦ ♦

నాతల్లితండ్రులు అప్పుడే పెళ్లి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. మూడోపెళ్లి ముసలాడికి నన్ను కట్టబెట్టి నా జీవితాన్ని అధోగతిపాలు చేయడాన్ని యిప్పుడేంచేయను? ఎవరున్నారూ...? నన్ను కాపాడేవారూ? నా యీ శరీరాన్ని నానిచ్చుకున్న ప్రేమమ శేఖరం హస్తాన్నీ ధారవోసినా జీవితాన్ని [illegible] చేసుకోవడం ఏలా...? ఎవరూ? ఆలోచన [illegible] వాళ్లు—అయ్యయో! నాలాంటి కన్యలు ధనాశాపరులైన తల్లితండ్రుల గర్భాన్ని పుట్టి తమ [illegible]లాంటి ప్రేమను తల్లితండ్రుల క్రూరహస్తాల్లో బలి[illegible] చేసి వాళ్ల నిర్మల హృదయాన్ని వాళ్ల ప్రశాంత ఆత్మను పటాపంచలుచేసి వాళ్ళ బ్రతుకును ద్రవీభూతంచేసి—వాళ్లు నిండారా బ్రతికే నూరేళ్ల జీవితాన్నీ తృటికాలంలో మాయంచేస్తూ మహా మహులమని చెప్పుకోవడం ఎంత సిగ్గు. అయ్యో!...... నోటితో మీఎదురుగా మావాంఛ చెబతే తప్పా? సంఘం ఒప్పదూ? మాపని కూపస్థ మండూకంలా—తల్లితండ్రుల హస్తాల్లో ప్రాణంలేని కీలుబొమ్మ కావలసిందేనా? మాకు ఆనందం అనుభవించడానికి హక్కులేదూ? మాహృదయాన్ని మాజ్ఞానాన్ని మన్నుపాలు చేసి మెడకు కన్నెకట్టిన ఆవులా మీరు ఎటు తిప్పితే అటు తిరగాలా? అంతగా అడగితే 'మీకేం తెలుసూ మాకళ్లెదర పుట్టారూ...మాభావాలన్నీ పవిత్రభావాలు మా ఆలోచనలన్నీ లాభదాటి బేరాలు' అంటారూ ఏళ్లుగడవగానే పెద్దయ్యారూ? ఏంలాభం. సుబుద్ధికి పెద్దకావాలా...ఆలాంటి సుబుద్ధిఉంటే స్వార్థానికి—పరుల మనస్సు కష్టపెట్టడానికి—ఒప్పడు. ఆలాంటివాడే పదేళ్ళ కుర్రాడయినా పెద్ద.

♦ ♦ ♦

పారేణంతో పాదాలు, పెళ్లి బొట్టుతో ముఖం, నల్లకాటుకతో నేత్రాలూ...అన్నీ అప్పుడే తయారయ్యాయి. అయితే మాత్రం నామనస్సు ఎంతో దిగులుగా వుంది యికవారం రోజులే గడువు నా...పెళ్లికి ......ఏమిటా ఆలోచన అనుకున్నా—ఏమీ తోచలేదు. అప్రయత్నంగా కళ్లంట నీళ్లు కారడం మొదలెట్టాయి. కట్టుతెగిన ఏరులా కొట్టుకొస్తుంది నాదుఃఖ ప్రవాహం, ఏంచేయను? యింకెంగత్యంతరం కనబడ్లేదు, తిన్నగా మానాన్నగారి దగ్గర కెళ్లా...ఆయన నిర్ఘాంత పడి నాకేసి చూస్తూంటేనే నిలా అన్నా—

"నాన్నగారూ నాకీ పెళ్లొద్దు."

"[illegible]రేం కావాలి? ఆడదమున్న తర్వాత పెళ్ళి కాకుండా వుంటుందా?"

"ఆ ముసలాణ్ణిమాత్రం నేను చేసుకోను."

"అయితే ఎవర్ని చేసుకుందామనీ—"

"మా యింటెదురుగా ఉన్నాడే శే...ఖ....."

"ఛా! బడవా! యింత ఆస్తికలా డొస్తుంటే—ఆ బీదాణ్ణి చేసుకుంటావూ?"

"నాన్నగారూ—ధనాన్నీ ప్రేమకీచాలా తారతమ్యం ఉంది కదండీ...అయినా యితర కులంవాడు కాదు కదండీ."

"నాకు ఆకబుర్లింక చెప్పద్దు. ఫో! యింటోకి" అంటూ చావడిలోంచి వీధిలోకి 'చరచరా' వెళ్ళిపోయాడు. యింకెవరున్నారూ? మాయమ్మ నెమ్మదిగా మాయమ్మ దగ్గరకు చేరా...నాకు హృదయాన్నుండి ఉప్పొంగి వస్తుంధీ దుఃఖం 'మీకు న్యాయంకాదమ్మా..." అంటూ 'బావుర' మని ఏడ్చా—మాయమ్మ కూడా "నేనేం చేయను తల్లీ" అంటూ బుడ బుడ దుఃఖాలు తీసింది.

ఇలా ఏడుస్తూ మతిలేకుండా మానాన్నగారు గదిలోకి వెళ్లా—పెళ్లి రేఖలు వ్రాయడానికి కావోసు పోస్టుకవర్లు డ్రాయరుమీద దొందరగా చేర్చున్నాయి. నాకెంతో ఆనందం కలగిందా సమయంలో...నెమ్మదిగా ఒక కవరు సంగ్రహించి నాగదిలోకి వెళ్ళి ఒక తెల్లకాగితం తీసుకొని పెన్నుతో శేఖరం పేర ఒక వుత్తరం...'తొందరగా రావాలి—నాకు ముసలాణ్ణి కట్ట బెట్టడానికి చూస్తున్నారు—మీరు రానట్టయితే నాప్రాణం త్యజిస్తా—రావాలి' యిలా వ్రాశా—కవరుపై ఏయడ్రసు వ్రాయలా...?

ఓహో! లోయల్ కాలేజీ కదూ యింకనేం అనుకున్నా—ఆ ధైర్యంతో యడ్రసుకూడా వ్రాశాను యింకో సందేహం. పోష్టులో కవరు వేయడం...ఆ...ఎందుకూ—మాయింటుదురుగా చిన్న పోష్టుబాక్సుంది. లంగాచాటున కవరుదాచి ఎవరకూ కనబడకుండా 'చటుక్కు'న పెట్లోవేసి చక్కా వచ్చా—అప్పుడు శేఖరాన్ని చూసినంత సంతోషంకూడా పొందా.

[illegible]ప్పుడే ఆరి రోజులుకూడా గడచిపోయాయి. యింకా శేఖరం రాలే—నామీద దొంగ ప్రేమనటించాడు కావోసు...కాదూ...వట్టిది. పాపం ఉత్తరం అందిందో—లేదో...యింకెందుకూ నాజీవితం. పెళ్ళి రేపనగా ప్రాణత్యాగం చేసుకోవడం ప్రధానకార్యం. అంతపని జరగిన తర్వాత...శేఖరం ఎంత విచారిస్తాడో—యిలా ఆలోచిస్తూ రాత్రి పండుకొన్నా—అంతలోనే నేబండుకొన్నా గది కిటికీ తలుపులు నెమ్మదిగా తట్టినట్టయింది. నెమ్మదిగా లేచి కిటికీ రెక్కలు విడదీశా......

"సుశీలా..."

"ఆఁ... శేఖరం—"

"ఆ......"

"ఎప్పుడూ—"

"యిప్పుడే—తప్పించుక పోవాలి..."

"అలా అయితే అక్కడే ఉండు..."

నా సంతోషాన్ని నేనాపుకోలేక పోయాను. ఒక్క ఉల్లాస ఊపొచ్చి నాచేయి నెమ్మదిగా [illegible]కేసు దగ్గరకు పోయింది. సూటుకేసువున్నా—కాని యింకా జట్టలో తీసుక వెడదామనుంది అయితే లేస్తారేమో—అని భయంవేసి ఆ అర్థరాత్రి సమయాన్ని శేఖరంతో మెడ్రాసు మెయిల్ ఎక్కాను. యిప్పుడు ఎవరేం చేస్తారు. వాళ్ల గర్భానుద్భవించే—విడచి వెడుతున్నానే అనే బెంగమచ్చుకయినా లేదు. ఎందుకుంటుందీ—గర్భోద్భవు లయిన కన్యలను సంఘాన్ననుసరించి నడుస్తున్నాం అనే మొండి సంవాదం పెట్టుకొని ధనాని కాశించి ముసలిపెళ్లి చేసే తల్లితండ్రులు—కారు—క్రూర హింసాపరులు.

♦ ♦ ♦

ఒక సుదినం చూచుకున్నాం యిద్దరం ఉంగరాలుకూడా మార్చుకొన్నాం. ఆరోజున శేఖరం ఆనందం చెప్పడానికి వీల్లేదు స్నేహితులందరకూ టీపార్టీ కూడా చేశాడు. మేమిద్దరం అన్యోన్యంగా ప్రేమించుకొంటూయున్నా—ఆ ప్రేమతీగె మరీ దట్టంగా అల్లుకపోయింది.

యింక [illegible] అక్కడుండగానే పరీక్ష ఫలితాలు కూడా వచ్చాయి మా శేఖరం ఫస్టు క్లాసులో పేస

యాన్ని. మేమిద్దరం ఆవేళ ఎంతో సంతోషంగా కాలం గడిపాము. దైవఘటన చూశారూ ఏలా పరిణమించిందో—ఒక స్నేహితుని సిఫార్సువల్ల మా శేఖరం సబురిజిస్ట్రారుకూడా అయ్యాడు. నెలకు ఎనభై రుపాయల జీతం. హాయిగా జీవితశకటం ఆనంద నాకలో ప్రయాణం సాగిస్తుంది.

◆ ◆ ◆

ఏలా తెలసిందో— అరుమాసాల్కి మానాన్నగారు, మాఅమ్మ మాయింటికొచ్చారు. కష్టసుఖాలన్నీ చెప్పారు. ఎంతో ఏడ్చాం—మొత్తుకున్నాం అని. వాళ్లమాటలు మాత్రం నన్నేం తృప్తిపర్చలే— మానాన్నగారు యిలా అడిగారు.

“అమ్మా! నీవుచేసిన పని... సమంజసంగా ఉందా?”

“ఏం ఎందుకులేదూ—నాజీవితాన్ని అధోగతిపాలు చేయనిడానికి నామనసారా ముందు ప్రేమించినదాన్ని అన్యాయం చేయడాన్కి ముసవి ముక్కుతో కాపరం చేయించడాన్కి తలపెట్టారు. ఆలాంటప్పుడు న్యాయదృష్టిలో చూస్తే—ప్రేమించినదాన్ని విడవడం మహాపాపం. సంఘాచారం అంటూ ముసలివానిచేతులో పడ్డం నరకకూపం తెలసిందా? నాశీలాన్కి కళంకం రాకుండా నామనోనాథుని దరికి జేరుకున్నా యిది సమంజసం కాదని ఎవరంటారూ...?

“..............”

“అంతా విచిత్రఘటన...” అంది మాయమ్మ.

శక్తిమయా

శక్తి ◆ పటుత్వం ◆ ఉత్సాహం ◆

ఇస్తుంది

అన్ని మందులషాపుల్లో దొరుకుతుంది.

సూరజ్ ఫార్మసీ,

1/90, తిరువత్తియూరు హైరోడ్డు,

చాకలపేట, మద్రాసు.

పతిత

శ్రీ నండూరి ఈశ్వరం

రాజ్యలక్ష్మి నవనవోన్మేషమైన నూత్నయౌవనంలో వికసించే తొలివలపు మొగ్గల పరిమళం చిందే హృదయంతో చూపరుల కన్నులకు మిరుమిట్లు గొలిపేటంతటి యసమాన సౌందర్య చిహ్నాలతో యుక్తవయస్కురాలైంది. తండ్రి చిన్నతనంలోనే చనిపోవటం వల్ల తల్లీ తానూ పినతండ్రియైన మాధవ శర్మ పోషణలో ఉంటున్నారు. శర్మ పేదవాడైనా ఏ లోపమూ కలుగనీయకుండా పెంచి పెద్దదాన్ని చేసాడు లక్ష్మిని. లక్ష్మి ఎలిమెంటరీ స్కూలులో కొంతవరకూ చదివి మానేసింది.

ఆమెకిప్పుడు పెళ్లీడు వచ్చింది. అప్పుడే ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలు నీలాటి రేవుదగ్గిర రాజ్యలక్ష్మి వివాహాన్ని గురించి బుగ్గలమీద వ్రేళ్లుపెట్టుకుని యోచించటం మొదలు పెట్టారు. ఆమెకు వివాహం చేసి తన బాధ్యతను తీర్చుకోవాలని వరాన్వేషణం మొదలు పెట్టాడు శర్మ.

తిరిగి తిరిగి విసిగివేసారి ఒక సంబంధం తెచ్చాడు. వరునికి రెండెకరాల మాగాని ఉన్నదనీ చదువులేక పోయినప్పటికీ మహా తెలివిగలవాడనీ మంచి ప్రవర్తన గలవాడనీ రాజ్యం తల్లి పిచ్చమ్మకు నచ్చజెప్పాడు. పిచ్చమ్మ తన అంగీకారాన్ని తెలిపింది.

వరుడు వెంకన్న పురోహిత సహితంగా పెళ్ళిచూపులకు వచ్చాడు. చేతనైనంతగా కూతుర్ని అలంకరించింది పిచ్చమ్మ. వరునిముందు పులిముందు లేడిపిల్లలా నిలుచున్న రాజ్యం క్రీగంటితో వెంకన్నను చూచింది. అసహ్యంవేసి తలదించుకున్నది.

వచ్చినవారు సంబంధం అంగీకరించి ముహూర్తం పెట్టుకుందా మన్నారు. శర్మకు తలమీది కొండంత బరువు దిగిపోయినట్లయింది. మాఘ శుద్ధ పంచమికి లగ్నం నిశ్చయం చేసారు. తాంబూలం పుచ్చుకొని వెళ్ళిపోయారు వర పురోహితులు.

ఈసంగతి తెలిసిన రాజ్యం కన్నీరు మున్నీరుగా విలపించింది. చెప్పలేక చెప్పలేక గత్యంతరంలేక తల్లితో “నాకు పెళ్లివద్దు” అన్నది. “ఎందువల్లనమ్మా?” అని అడిగింది తల్లి.